

Előfizetési díj:
 Postán vagy Pécsre házhoz küldve:
 egész évre 5 ft, félre 2 ft 50 kr.
 negyed évre 1 ft 25 kr.
 Egyes szám 10 kr.
 Megjelenik minden szombaton.
 Egyes számok kaphatók Weidinger N.
 könyvker. (Széchenyi-utca).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára:
 Egy öt hasznos példát sor egyszeri
 megjelenésért 6 kr., 3-szor 5 kr.,
 10-szer 4 kr. útleendő. — Minden
 hirdetés után 30 kr. bélyegdíj útleendő.
 A nyilatkozó 1 példát 10 kr.
 A hirdetési díj előre útleendő.

SZERKESZTŐI IRODA:
 Ó-pósta-utca 16-ik szám.
 Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők.
 Előfizetheti helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városház épületben, Lill János úr a budai külvárosban,
 Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, valamint a vidéken minden postahivatalnál.

KIADÓ HIVATAL:
 János-utca 8-ik szám.

A függetlenségi és 48-as párt felirati javaslata.

A függetlenségi és 48-as párt szerdán adta be felirati javaslatát Irányi Dániel, Mocsáry Lajos, Hoitsy Pál, Halász Zsigmond, Ferenczy Miklós, Bartha Miklós, Gulácsy Gyula, Justh Gyula, Poppovics Károly és Csanády Sándor aláírásával. Irányi Dániel hatalmas beszéd kíséretében indokolta a párt feliratát. Rámutatott az okokra, melyek miatt a képviselőház felirati bizottságának javaslatát el nem fogadhatja. Maga a felirat a legfontosabb politikai nyilatkozat. A kormánypartí felirat által hamis színbe öltöztetett országos állapotokat, a rideg valóságoknak megfelelőleg eseteli és ezzel összhangzásban utal a módokra és eszközökre, melyek egyedül segíthetnek rajtuk. Meggyőződésünk, hogy a felirat milliók és milliók szívében kelt visszhangot. A felirat szóról-szóra itt következik:

Felséged császár és apostoli király! Hazafiás kétszínűséggel jelentünk meg a Felséged által összehívott jelen országgyűlésen, hogy hazánk állami fenmaradásának biztosításáról, szellemi és anyagi jólétének előmozdításáról gondoskodjunk. De mielőtt ezen feladat megoldásához fogunk, nem hallgathatjuk el Felséged előtt, hogy a választások körül, melyeknek ezen képviselőház eredetét közzöni, igen sok és súlyos visszaélést követett el.

A vesztegetések minden neme, a tisztviselők és hivatalnokok illetéktelen befolyása, sőt nyomása a polgárok elhatározására, melyet igen sok esetben tapasztaltunk, itt-ott egyes erőszak, azonkívül, hogy a nép erkölcsét megemélyezik, megfosztják a választásokat azon jogvédelemről, hogy azok a nemzet szabad akaratának eredménye s így aláássák a nép bizodalmit, nemcsak a képviselőház, hanem maga a parlamenti rendszer iránt is. Mely bajon véleményünk szerint csak úgy lehet segíteni, ha egyrészt oly kormány kezébe tétetik le az ország ügyeinek vezetése, a mely nem helyezi fölébe törvénynek, ez-kölességnek és alkotmányos szabadságnak a többség minden áron való biztosítását s ez által saját hatalmának megőrkötését, s ha másrészt a titkos szavazás hozatik be s a kérvénnyel megtámadott válasz-

tások érvényessége fölött a kir. Kuriára ruháztatik a bíraskodás.

Felséged sok és fontos teendőre hívja föl a törvényhozás figyelmét.

Osztoznunk Felséged azon nézetében, miszerint a főrendiháznak 1869. óta, a trónról folytonosan a feladatok közé sorolt rendezése tovább nem halasztható s kézségek vagyunk az e tárgyban benyújtandó törvényjavaslathoz hozzájárulni, ha az által az új felsőház a képviselők alapon nyugvó képviselőházzal összhangzásba hozatik s egyfelől a kormány független lesz, másfelől a haladásnak útjában akadályt nem fog képezni.

Az állami tisztviselők nyugdíjaztatásának, törvény útján való rendezését mi is óhajtuk, de óhajtuk egyúttal egy szolgálati szabályzat (pragmatika) kidolgozását, a mely a tisztviselőket előjáróik önkénye ellen biztosítsa.

S óhajtuk a büntetőjogi törvényhozásnak, a büntető eljárás által való kiégésztését az esküdtészeki intézmény alapján, nemkülönben az anyai idő óta készülő polgári törvénykönyvnek is, még pedig nem részenként, hanem egyszerre való előterjesztését, a perjognak a közvélemény és szóbeliség alapján való megalkotását s a bírósági szervezet végleges megállapítása s ezáltal a bírói függetlenség biztosítását.

Szintgy szükségesnek tartjuk az országos közmunka ügynek rendezését, a hajókázható folyók, különösen a felső Dunának, a hajózás érdekében szabályozását s komoly megfontolás tárgyává tesszük a Vaskapunál a hajózási akadályoknak elhárítását. Szükségesnek tartjuk továbbá: az árvízmentesítés ügyének előmozdítását, a vízjognak, a mezeli rendőrségi törvénynek, a bányajognak újra alkotását s egyrészt az idegen és káros elemek beköltetésének a honosítási és községi törvények módosítása által való korlátozását, másrészt az ország közgazdasági és nemzetiségi érdekeivel megegyező telepítésnek állami kedvezményekkel mellett is elősegítését.

Az általános közigazgatási bíróságok felállítását, ha azok nemcsak bizonyos vitás kérdések eldöntésére, hanem egyszersmind a tisztviselők önkényének és annak megakadályozására lesznek hivatva, hogy a miniszterek oly esetekben is, melyekben érdekelve vannak, végérvényesen döntse-

nek, egy rég érzett szükségét fog pótolni: de a közigazgatás terén tapasztalt számtalan kisebb-nagyobb bajnak és visszaélések orvoslása, azonkívül azonban a központosítási rendszer kizárásával s az önkormányzat sérelme nélkül létesítendő szorosabb ellenőrzést és szigorubb felelőrnást követel, mely csak úgy remélhető, ha a tisztviselők nem használatnak pártzeleokra föllebbvalóik által.

Felséged arra is méltóztatik felhívni figyelmünket, hogy az országgyűlés tartamának meghosszabbítása a haza érdekében célszerűnek mutatkozik.

Senki sem érzi nálunknál inkább a választásoknál előforduló vesztegetések erkölcsrontó hatásait, de azoknak ellenszere véleményünk szerint nem az országgyűlés tartamának meghosszabbítása, hanem a törvények szigorú alkalmazásában keresendő.

A fajok, felekezetek és társadalmi osztályok elleni igazságokat mi is, még pedig annyival is inkább kárhoztatjuk, mert a szabadságot és egyenlőséget, vallás, nemzetiség és osztályra való tekintet nélkül fentartani, sőt a mennyiben még nem minden tekintetben léteznek, az állam céljainak megóvása mellett valószínűtlen kívánjuk s a társadalom alapjait tevő intézményeket sértetlenül megőrizni akarjuk: a polgári szabadság biztosításának felfüggesztését azonban a trónbeszédben jelzett okoknál fogva nem tartván szükségesnek, azt, ha megkísérletnek, határozottan elnezzni lennénk kénytelenek.

Felséged biztosítani méltóztatik, hogy a kormány ezentúl is fog törekedni az egyensúlynak az államháztartásban helyreállítására, tartózkodván egyébiránt attól, hogy túlságos terhet rójjon a nemzet vállaira és hogy a legnagyobb takarékossgal fogja szem előtt tartani, a nélkül azonban, hogy megakarná tagadni azt, a mi az állam biztonságára anyagi és szellemi gyarapodására okvetlen szükséges.

Mi fájdalom, nem tapasztaltuk eddig, hogy a kormány az államháztartás egyensúlyának helyreállítására komolyan és sikeresen törekedjen, a miről egyrészt a túlságos előirányzatok, másrészt az évről-évre megújuló s daczára a folytonos adó-emelésnek alig kisebbülő deficitek tagadhatatlan bizonyosságot tesznek, sem pedig azt nem tapasztaltuk, hogy a polgárok vállainak túlterheléséről tartózkodnak a

kormány, sőt ellenkezőleg, kénytelenek vagyunk feltárni Felséged előtt, hogy állami pénzügyeink, különösen Bosznia és Herzegovina elfoglalása óta, igen komoly aggodalomra szolgáltatnak okot, annyival inkább, mert az ország lakóainak ereje már is szerfelett meg lévén feszítve, jövedelmük, illetőleg keresetük pedig a külföldi verseny miatt is mindinkább csökkenvén, nemcsak újabb terhek viselésére nem képesek, de sőt a mostaniak alatt is már roskadoznak.

Mely bajok olyan aggasztó módon nyilvánulnak ugy az iparos, mint néhány év óta különösen a földművesosztály körében, hogy azoknak lehető orvoslása vagy legalább enyhítése egyik főgondját kell, hogy képezze a törvényhozásnak.

Az ország pénzügyeinek rendezése, erős meggyőződésünk szerint, a kiadások csökkentésén kívül, mely végre a hadsereg létszámának, illetőleg a tényleges szolgálati időnek lejjebb szállítása kívánatos, csak a közgazdasági érdekeknek minden terén való ápolása által, leginkább egy önálló nemzeti bank s a külön vámterület felállítását esetén várható nagyobb bevételek segítségével érhető el, az önállóan szabályozható vámok a hazai ipar s vele a földművelés fejlesztésének is egyik hatóságos eszköze leendő.

Nagy meglepetésünkre szolgál, hogy viszonyunk Németországhoz a lehető legbelsőbb és hogy a többi államokkal is a legjobb baráti viszonyban állunk, a mi Felséged szavai szerint bizton engedi remélnünk, hogy különbözdalmak által meg nem zavarva, szentelhetjük munkásságunkat Magyarország jólétére, anyagi és szellemi felvirágztatására előmozdításának.

Ámde mi csak akkor leszünk állami létünk és jövőnk iránt megnyugtatta, és csak akkor reméljük hazánk anyagi és szellemi erejének teljes mértékben való kifejlődését, ha az 1867. XII. t. cz. eltörlésével, koronás királyunkkal egyetértve, az ország minden ügyeiről, tehát a kül-, pénz-, kereskedelmi- és hadügyről is, mely önálló nemzeti hadsereget tételez fel, önállóan intézkedhetünk, a Felséged kormányzása alatt álló többi országok és tartományokkal, bárha a legbelsőbb barátságban s közös veszély esetén egymást teljes erővel támogatva, csupán Felséged személye által lévén viszonyban.

Mely kívánságunk forró kívánsága az egész nemzetnek, a melyet annál inkább táplál, minthogy az számos egy régi, mint

újabb törvényen alapszik s annak teljesítése míg egyrészt saját boldogságára elkerülhetlenül szükséges, addig másrészt sem a király és uralkodóház jogait sem sérti, sem a császári korona alatt álló országoknak akár jogai, akár jogos érdekeivel nem ellenkeznek, sőt végeredményében ezeknek is megfelelő.

Az új honvédelmi miniszter. Mint megbízható forrásból értesülünk, a honvédelmi miniszteri tárczát Szapary István gróf, pestmegyei főispán Kapja meg, honvédelmi államtitkárrá pedig Forinyák Géza tábornok nevezetik ki. Mindkét kinevezést a honvédelmi miniszteriumban bevégzett ténynek tartják.

Országgyűlés.

A képviselőház szombati napirendjén változatos tárgysorozat állott. Felolvasták a kormánypart és Simonyi Iván felirati javaslatai. Ugyancsak az e napi ülésen olvasták fel az antiszemita feliratát. Az elnök elleneszte az antiszemita javaslatának felolvasását, mert már megjelent a lapokban, Istóczy felszólalása után mégis felolvasták. Végül Irányi Dániel interpellálta Tisza Kálmánt a három császár találkozásáról. — A főrendiház szintén tartott rövid ülést, melyen elhatározta, hogy a delegáció tagjait a hétfői ülésen fogja megválasztani.

A főrendiház hétfői ülésén tárgyalás alá vették a főrendiház választási javaslatait, melyet rövid vita után egy általánosságban, mint részleteiben elfogadták. Az ülés nem volt nagyon látogatott. A notabilitások közül csak Andrássy Gyula és Lónyay Menyhért grófok voltak jelen, az egyházi méltóságok közül Samassa érsek, Császkai és Kovács püspökök. A főrendi ellenzék kiváló tagjai közül Zichy Nándor gróf, Festetics Taszilo gróf és Prónay Dező báró. A vita alig vett egy órát igénybe. Zichy Nándor gróf általánosságban szolt az javaslathoz. Prónay Dező báró a részletes tárgyalásnál szolt fel. Tisza Kálmán miniszterelnök Zichy beszédét akarta félremagyarázni, igyekezett azonban lerontotta Zichy viszonylására. Ezen ülésen a delegáció tagjait is megválasztották.

A választási vita szerdán indult meg a képviselőházban. Mindkét ellenzék felhasználta az alkalmat, hogy a kormányt ellen a legkiméletelebb támadásokkal intézzék. Különösen Irányi Dánielnek, a függetlenségi és 48-as párt elnökének beszéde a legszűkebb kritika volt, melyet valaha Tisza Kálmán ellen gyakoroltak. Tisza Kálmán és egyáltalában a kormányférfiak kényelmetlenül izgeltek-mozogtak székeiken a hatalmas beszéd hatása alatt, melynek élet, szónoki lendülettel éppen nem csökkentette a tisztelre méltó szónok — betegség foly-

TÁRCA.

Hervadásokr.

Őszi eső permetezik,
 Búbanatos az idő —
 Szívem gyásza a bú napok
 Borulatok
 Arnyékával egyre nő.
 A felhős ég a ligetek
 Virágait siratja —
 Nekem is volt egy virágom,
 Sirathamom,
 Zokoghatok miatta.

Künn hervadás, szívemben gyász!
 Oh mily fájt, kínos ez:
 De ha napom lealkonyul —
 A síron tul:
 Ujra élni gyönyör lesz!
 Várady Ferencz.

Könnyű szívvel.

Csupán egy futó percz szerelmed,
 Most támadt és örökre vége!
 Még érem hevíl forró kebled
 S már más minden szenvedélye.
 Nem tudom, a nyugvó nap mit hoz
 És nem tudom mit rejt a hajnal;
 Uj titok járul titkaidhoz,
 Míg rajtam csúsz meg édes ajkkal.
 Nem hiszek többé kéjnek, üdvnek.
 Szavad, mosolyod, mind csak ámit!
 Lésd: mikor az ég legderültebb,
 És akkor rettegem villámit!

Egyszer mosoly, máskor könnyek,
 Majd menyország, majd pokol,
 Mit a sors nyújt; ez is az is
 Nevetéges és botor!

Megfagy a mosoly ajkadon,
 Kiapadnak könyveink;
 A menyország is bezárul,
 De a pokol egyre int.

To átkozod élted, élted,
 S megidézesz odafenn...
 Én megálodom nemes lelked
 S zokogok keservezen!

Prém József.

Ossián.

Gyászméltak fűtől az őz hús szole,
 Hervad a táj, hull a fűnk levele;
 Innu-onnan az idő zord téle val!
 Hervadáshoz nagyon közel a halál!

Várady Ferencz.

Az őz olyan, mint egy haldokló jó barát. Szeme — a nap — bár enyhébb s homályosabb a nyár ragyogó hevénel, mégis úgy felemelget, biztat.
 Minden szava: a madarak éneke, a bogarak zsongása, a lombozás nesze, egy ossiáni dallá vegyítve, benne a természet vigsága int bucsut.
 Igen bucsuzunk, kik együtt oly vigak valánk, kinek kedves mosolyát tavasz jöttével felüldült szív repeső örömeivel üdvözöltük; kinek éltető melegén, lombjai hús arnyékában — a nyár derekán — annyi órát szentelénk nyájas, incelkedés közepett, a természet vig anyyala az ősszel bucsúcsokjait hinti a Teremtő földjére és ennek lakóira.

És mintha fájna neki tőlünk való megváltása, bucsuja oly mélabus; úgy gondolja, hogy nem illő a bucsuzásához

— felhőtlen ég,
 Mosolygó síma arca,
 Észak vöröfényes viadok —
 Oh fájna most nekünk e rajz!
 Kék fátol moszsa bérez fókán,
 Arany hajó, mely futva szögdel
 Bitor habot... — Jer ossián!
 Küldös, homályos énekeddel.

De bucsuja mindamellert nem kétségbejítő haldoklás, hol töredezett fohász és könnyzapor tör utat, komorabbá teendő a ravatal gyászát.

Oh nem!
 Ami kedves barátunk bucsuja méltó az ő életéhez. Bármily szárazak karjai — az ékezesített fák sudarai — az égre mutatnak azok, mintegy biztatva bennünket a hallhatatlansággal s így a viszontlátással.

Az ő haldoklása kegyes kiméletli irányunkban. Nem akar könnyek közt meghalni, nem abban keresi gyönyörtütségét, hogy sokan sirassák, hanem összeseregli a népeket még egyszer följárja előttünk még mindig gyönyörködötté képtárat, dűsgazdag kebelét. Még zöld a pázsit, még hangos az erdő, még beszédes a patak, még éltetők a napsugarak. Amde nem tart soká. Egyszerre csak oda juunk, hogy

— A természet elhagyottat szorongatás;
 Nincs benne buzgó népe már;
 A virágok; s halgat orgonája,
 Hallgat a sok énekes madár.

Kincseit is kiosztotta. Tele a hambar, padlason szelelőben áll a gyümölcs, száraz alatt minden takarmány s vigan kelepel a malom.

A természet nem készit végrendeletet. Igen jól ismeri czivakodó természetünket, jól tudja mint értjük a törvényt kiforgatni

jogaiból. Nagy bölcsen telát még életben csinál közöttünk osztályt, még pedig mily csodálandó igazságszeretettel. Mindenkiéne anyit juttat, amennyit munkájával kiérdemelt.

Végeztül meghívja népeit a hegyek közé s legutolsó ajándokait ekkor osztja szét. Selyem az élet ilyenkor; mindenki részestülhet az örömből.

Végsőhajtásában is még jó szándékkal viseltetik irántunk az ősz.
 A szüret elérkeztekor fölzájlik még egyszer a természet szentegyháza, visszhangjaul a tavasznak.

A szüret vigságában az ősz hattyudala szolt.
 A bokor csillaga, a kis Szent-János bogár eltűnik, a csigák, bekák milliói pihenni szálnak a meleg föld ölébe.

— A hegy boldogtalan néma homály borong,
 Nektár thymusán nem mo-olvg gerend!
 S hol nem rég ez öröm vig dala harogott,
 Most minden szomorú és kiholt.

Az ember pedig bevonul hajlékába s a tengeri-hántás közben az ujbór mellett ifjú cselédke ajkáról vig ének csendül, visszhang gyanánt a szabad természet elbucsuzott örömeire.

Jó barátunk, kedves ősz! mosolygásod bár nem oly derült, mint a tavaszé, de kézszeritásoad annál gazdagabb, a viszontlátás reményében halás üdvözletünk kísér a távol hazába.

Ykanor.

Kadur és Katieza.

Daudet Ernő után francziából: Ozoray Árpád.
 Kadur-ben-Keriffa, őrmester az afrikai vadász-erzében, sulyosan megsebesülve a Savanyú-patak melletti fűrészelő malomba

vitett; öt hosszú hétig fektött öntudatlanul, heves lázrohanokban, élet és halál között. Képzeldősei után itélve, olykor azt hitte, hogy vad csatazajban küzd.

Végre ismét felnyitotta szemeit s megfeszítésére észrevette, hogy tagas szobában fekszik, melynek ablakain nagy fehér függönyök akadályozták a szürke felhők közül kikandikáló napsugarainak behatolását. Az ablak alatt hatalmas fa nyult a levegőbe, hajtásai- és ágaival. Az ágy előtt pedig figyelmes, csöndes betegápolónő — nem irgalmasrendi apáca, mint különben a fábóri kórházakban szokásban volt. Nem hordott ezüst keresztet nyakján, sem olvasót, sem fátlyot, ezek helyett azonban két buja nősvölts hajtekeres omlott le bársony pruszlikjára.

Olykor ezt a felkiáltást leheté hallani: — Katieza! Katieza!

Ilyenkor a leányka fölemelkedett, lábujjhegyen lassan kiszuhant s a sebestültséget élvezte ut a másik szobából áthallatszó, szépcsengetű tude hangot hallgatni. Oly kedvesen csegett, hangléjtése oly jöte-völeg hatott, mint a fűrészelő malom mellett elfolyó patak locogása.

Kadur-ben-Keriffa igen sokáig betegeskedett, s időlése is meglehetősen hosszadalmas volt, de a Rippart család fáradságtalan gondoskodott fölére, amíg teljesen fel nem gyógyult és minden lesekedő tekintet elől el tudta őt rejteni, s így a porozok nem vihették fogságba, ezernyi másokhoz hasonlóan, a mainzi kasmattákba.

Már a gyógyulás útján volt, ismét beszélni kezdett, fényes fehér fogait mutatta, a szobában is járkált e közben egyenruhájának egyik újját lázán engedte

— *Jogász táncestély. A pécsi jogakadémia* polgárai a múlt szombaton tartott jogászszerelésben elhatározták, hogy az idén is tartanak egy őszi táncestélyt. Az estély november 8-án fog megtartatni a „Hattyu” termében; rendezésére a következő joghallgatók lettek megbízva: Jobsz Béla, Rónagy Kálmán, Reeb György, Kocsis Akos, Princez Jenő, Krigl Imre, Horváth Kálmán. A meghívók szétküldése folyamatban van.

— *Budapest-pécsi vasút.* A Budapest-pécsi vasuton a nyári évad idejére ideiglenesen indított 311/511. (indul Pécsről este 6 óra 10 perccel) és 312/512. (indul Budapestról este 7 óra 45 perccel) személyszállítással egybekötött tehervonatok forgalma f. é. október hó 31-ével megszűnt.

— *Papszentelés. Dr. Dulánszky Nándor* megyés püspökünk 6 óra f. h. 17. 18. és 19. napján valószínűleg az apácák templomában reggeli 8 órakor Hirling Antal és Schmeller József szerepokat, Charvát László, Késmárky József, Mozolányi István, Nagy János, Pál József és Potlalek Antal vezérelt hittudomány-hallgatókat papokká szenteli.

— *Hymen. Szakóczy Emil köz- és váltó ügyvéd* kedden tartja esküvőjét 1/2 12 órakor az apácák templomában — a kedves és szellemes Friedl Stephania kisasszonnyal. — Egy Dezső vasárnap zenei előadásra Drazzenovics Melánia szép és szende kisasszonnyal — a lyceumi templomban d. e. 11 órakor. — Blauhorn Lajos köz- és váltóügyvéd szerdán d. u. 5 órakor vezette előtérző Obermayer Clementin kisasszonnyal. — Gyurics Elek szigetvári köz- és váltóügyvéd e hó elején vezette előtérző Czigány Antónia kisasszonnyal Pécsen. — Tartós boldogság kísérje frigyüket!

— *Felhívás! Laubheimer Ferenc* kanonok, mint Pécs sz. kir. város szegényügyi választmányának elnöke, a következő felhívást boesátotta ki: Felkértem azon t. uraságok, a kiknél a közel jövőben léteendő városi szegényház építési költségei fedezése érdekében kibocsátott gyűjtőlevelek vannak, hogy a gyűjtőleveleket befejezési és a befolyt pénzt az iverkek egyúttal a városi pénztárnál folyó évi — legkésőbb november 1-ig, beszállítatni sziveskedjenek.

— *Kamarai ülés. A pécsi kereskedelmi és iparkamara* 1884. évi október hó 20-ik napján (hétfő) d. u. 4 órakor saját helyiségében (Anna-utca 4 sz. I. emelet) rendezte közgyűlést tart Pécsen 1884. évi október hó 13-án. Az elnökség: A napirend tárgyai: 1. Elnöki előterjesztések. 2. A kamarai iratoknak jelentése. 3. A földm. ipar és keresk. m. kir. minisztérium leirata az árva-, töröz- és zölyomgyeji vaszonkereskedők házalásának korlátozása iránt. 4. A jövő évi költségeloirányzat megállapítása. 5. Kamarai titkár jelentése hivatalos körútról. 6. Több barcsi kereskedő beadványa, melyben egy kir. járásbírósnak Barson leendő felállítására érdekében a kamara kezdeményező közbenjárását kéri. 7. Az osztrák-magyar bank nagy-kiszárai főintézetének megkeresvénye a pécsi bankmellékelyhez 6 váltóbíróinak javaslatba hozatala iránt. 8. Klein Ignác tolnai kereskedő beadványa a déli és czukrozott gyümölcsrel való házalás korlátozása tárgyában. 9. Rotter Simon duna-földvári kereskedő beadványa a kis szeszlovizók tulajdonosai által nem a maguk részére főzött palánkáknak a regál-berőnél leendő bejelentés kötelezővé tétele tárgyában a helyi m. kir. miniszterimhoz intézendő felterjesztés iránt. 10. Háromfa somogy megyei község folyamodása 3 országos vásár engedélyezése iránt.

— *Kedvezmény. A szövet után nagyobb mérvet űlt (?)* az osztrák tartományokba irányuló gabona- és borkivitel alkalmából figyelemzetnek a pécsi borkereskedők, hogy a es. kir. sz. déli vaspályasárság igazgatósága (a pécsi kereskedelmi és iparkamarának közbenjárása folytán) intézkedett, miszerint a nevezett vasút minden állomásról nemcsak Barcsig, hanem Pécsig szóló bérmentesítéssel adhatók fel üres bordék és üres zsákok.

— *Színházi hírek. Somogyi Károly,* a színház elnöke, a színház tagjai, a jövő héten szabadságra megy, hogy kipihenje azon nagy fáradságokat, melyek már többszörösen hatottak egy szemlére, mint plizikai erejére. Dicséretre legyen mondva, szabadság-idejét sem tölti feltétlenül, hanem Budapestre jár, a nemzeti színház és az új operaház gépezeteit, diszleteit s rendezési módjait tanulmányozza. — Hallomásunk szerint Aradinak szándékában van „Rip-rip”-et is megszerezni s a saison másik felében színe hozni.

— *Színházi hírek. Ma egy közkedveltség* s hatóság népráma Tűcsök k. ker. színe. — Vasárnap a Sárka csikó-átadják. — Hétfőn a Kornevilli harangok, — kedden a Vasgyáros, színirodalmunk ez idő szerint egyik legjelesebb darabja; — szerdán Gasparone némaszór s esütörtökön Schweitzer kitűnő vigjátéka: A Darwinizmus, vagy: majom-e hát az ember? ... kerülnek színe.

— *Színházi hírek. Jó lenne, ha valaki* ilyen ezimen kis könyvet adna ki a mi színházlátogató közönségünk számára, mert úgy látszik, hogy a mi pécsi közönségünk egy része, mely nagyon szereti magát a nagy városiakhoz hasonlítani, az illelem eme részét még nem ismeri. Most s e helyen csak röviden akarunk utalni a páholyokban való han-

gos fecsegésekre s az előadás kezdete s vége felé az általános mozgás-, székesapokodásra s öltözökdésre, a mi épeneséggel nem való s méltóság s illem keretében. Jó lett volna, ha Gyöngyi komikusunk ezt is bele vette volna kuplet-jei közé, hogy hát — milyen tempó!

— *Építkezési hírek. Szép, szép* dolog az, hogy városunk az újabb időben az építkezések tekintetében rohamosan halad s csinosodik s az ellen sincs kifogásunk, hogy egymásnak ellenében egyszerre két épület is emelkedik föl a régi romhalmazból, noha nem épen helyén való dolog, mert a járó-kelők közönség, mikor az egyik homokbuckából kívánszorgva a másik épület előtt terjeszkedik téglarakáson kénytelen balancsozni, nem tudhatja, vajjon melyik felől szakad valami istenadta törmelékzapor, vagy vízpuhatag a nyaka közé. De hát a város szépítési szempontjából mindezt még el lehet szivelni. Azonban azt már még sem viselhetjük el birkatürellemmel, hogy a Ferenczy utcájában — hol a két áttelens építkezés miatt a gázlámpa onnét is kiszédesett, — az építkezők semmiféle világító szerzesmót nem akasztanak ki az állványgerendára, a mint ezt tenniük kellene, hanem a helyett nyugott lelkiismerettel engedik az árak járótól vakolatdöröknök, homok- és téglarakásokon keresztül bukácsolni abban a harapni való sötétségben, mivel hát azon a vidéken 132 baka-lépcsényre hiában keres valaki bármilyen nevezhető világító masinát. Avagy talán az illetők azt hiszik, hogy mi pécsiek úgy is megszokhatunk már a sötétséget s annyi gyakorlat után a sötétben is kellene látnunk? — Igazunk lehet.

— *Oh az az újbor! Bőröz Ferenc* napjamos kedden a kelletlenül kissé többet talált bevenni a karcsosból s hazafelé jövet virágos jókedvében, amint a Rókus-dombhoz ért, a nagy énekeltől észre sem vette, hogy letért a jó útról, egyszerre csak zsupst! s Bőrözöt elnyelte az árvízmosta szakadék. Szerencséjére a szerencsétlenségben egy kiálló szikladarabon megakadt s így megmenekült a szedítő mélységbe eséstől, mi biztos halálát okozhatta volna. Kiabálására az utána jövő szőlőmunkások kiszabadították borzostól helyzetéből. Különbö semmi baja sem történt, csak a homlokán, orrán s lábain kapott kisebb-nagyobb sérüléseket s odahaza a felesége flastromot rakott rá, de nem a sebekre, hanem — a hátára, jóféle mogyorósszal. A kijózanodott paciensz egyre csak azt mondogatja: „Hajh! az az újbor! a szüreten én gázoltam ki, most meg az gázolt le engem?”

— *Tolvaj-kisérlet. Szombaton este, tíz* óra tájban nagy ijedelem támadt a János-utczában. A Liebscher-féle lánynevelő-intézetbe tolvajok lopóztak. A ház tres volt, lakói szüreteltek, mit a tolvajok észrevéve, a redőket kitarva az utcáról behatoltak. A közönség épen a színházból jött ki, midőn Liebscherék is hazatértek s nagy ijedelemmel vették észre, hogy a középső ablakok tárva vannak. Lármat csaptak, nem egyik tolvaj az ablakon megjelent, ki akart ugrani; de már erre nagy népcsődetület támadt s nem volt bátorsága az ablakon át menekülni, hanem becsapva a redőket, visszavonult. Rövid vártatva megjelent a rendőrség s behatolt a lakásba, de nem espíthette el a tolvajokat, mert azok az udvar falán át megugrottak. Sajátosság, hogy semmit sem vittek el magukkal.

— *Alapító tag. Engel Sándor a pécsi* „Engel Adolt és fiai” czég tagja lakását Bécsbe áttéve, az alkalmából a pécsi kereskedelmi önképző és betegsegélyző egylet elnöki állásáról egy igen meleg hangú levélben lemondván, egyuttal száz (100) frt beklüldése mellett az egylet alapító tagjai közé lépett.

— *Polgári iskola Mohácson. A polgári* iskola felállítása tárgyában a vallás és közoktatásügyi miniszterhez intézett városi előjárásági kérvényre a múlt héten érkezett válasz, melyben a miniszter a tárgyalások megkezdésének feltételül a felajánlott dolgokon kívül még azt kívánja, hogy a város az iskola építéséhez a szükséges anyagnak, továbbá a kézi és igás-napszámok felével járjon. Minthogy nem tehető fel, hogy Mohács városa a miniszter kívánatát megtagadná, a polgári iskola felállítása Mohácson bevégzett dolgoknak tekinthető.

— *Emberölés. Azelőtt, kiáltó a megyei* rendőrség idejében, írja a „M. és V.” — nem eshetett meg Duna-Szekcsőn vagy környékén tolvajlás, különösen pedig lólopás, melyet Csicsics Tódor vagy maga el nem követett, vagy melynek elkövetését legalább már nem fogtak volna. Eltélve is volt már néhányszor, de még többször került vizsgálati fogságba. Utóbb — úgy látszik a csendőrség intézményének életbe léptetése folytán — a sok zaklatást megúlván, jó utra látóztott térni és beállva Bátára felelős csösznek, az általa annak idején oly sokszor megtámadott vagyonbiztonságának örö lelt. Mint ilyen ő volt az, ki az annak idején lapunkban is felémeltett, Duna-Szekcső és Báltászek közt elkövetett póstarablás egyik tettesét földezte, elfogta s az igazságszolgáltatásnak átadta. De csakhamar ismét letért a jó útról. Ugyanis a múlt hetekben egy báltászeki illetőségű ifj. Mayer János nevű kereskedőségű Gőzi N. nevű barátjával (kinek atyja a báltai halászi jogot bírja hasznosításra) Bátára rándult rézevadászatra s egyuttal halpapkásra is. A fiatal ember jól érezvén magát Bátán, négy napig mulatott itt. Negyedik napon este véletlenül

betévedt egy a helység végén levő s nem a legjobb hírnévnek örvendő korcsmába, hol a fennemlített Csicsics Tódor és fia, Zeisz és Reinhardt nevű egyénekkel mulattak. Az ifju kereskedőség is közéjük ült s velük együtt mulatott. Egyszer aztán felszólították, hogy igya ki a poharat, mit megenni vonakodván, szóváltás keletkezett s utóbb mindnyájan itni kezdtek Majert. Ez előbb az asztal alá, később pedig a pinczébe menekülvén, innen kibuzták, az utcára vonszolták s itt addig ütötték-verték, míg lelétek ki nem adta. A gyilkosság gyanújának elhárítása végett aztán a holt testet a bátai Duna-ágra dobták. Az egyik tettes: Reinhardt azon megjegyzést tette: „Nem jó helyre dobtuk, jobb lett volna őt mindjárt a nagy Dunába vinni”: mire Csicsics azt felelte: „Né félj semmit, jó helyen van az.” E beszélgetés vezetett a tettesek nyomára; mert ezt meghallotta egy közeli ház udvarán fekvő nádaszó, ki a beszélgetőket fölismervén, elmondta a hallottakat a szerencsétlenül meggyilkolt ifju szüleinek, kik aztán a följelentést megtéve, Csicsics Tódor, Zeisz és Reinhardt elfogattak és a szegárdi törvényszéki börtönbe vitettek, hol várják megérdemelt büntetésüket.

— *Künnies-ünnepély. Az épülő hová* daktanya fala e hó 25-én teljesen elkészült, egy része fedél alatt is áll. A munkások a falmagassági szokott ünnepélyre készülnek, a melynél zeneszó s felkötözöttékek felgátlják a szokott zöld ágat. A ceremónia folyó hó 25-én, azaz szombaton délután 4 és 1/2 órakor történik meg.

— *Halálosítás. Sirtiska András, hosszas* betegség után, életének 61-ik évében, meghalt okt. 12-én, d. u. 1/3-kor. Több éven át tagja volt a városi iskolásoknak, s buzgalma és tevékenysége által maradandó érdemeket szerzett. Temetése 14-én d. u. 4 órakor történt. Nyugodjék békében!

— *Játék-pénzek. A minap egy falusi* gazda állított be Mohácson Auher N. Jánoshoz oly kérelemmel, hogy ez váltaná be néhány darab aranyát. Auher megtekintvén az állítottak aranyokat, kijelentette, hogy azok bizony 5 krajczárt sem érnek, mert nem aranyok, hanem egyszerű játékbárczák. A falusi ember aztán elmondta, hogy e játékbárczák aranypénz gyanánt kapta eladott bor ára fejében. — Ezen eset alkalmából azon jó tanácsot adjuk gazdáinknak, hogy áruzeikéikért ne fogadjanak el mást, mint a nálunk forgalomban levő papirpénzt, kivéve, ha nagyon jól ismerik a különféle aranypénzeket vagy a vevő előtök mint jóvalóval, becsületes ember ismeretes.

— *Műkedvelő előadás. Szigetvári* műkedvelő társulat — ezim alatt Szigetvár intelligenciájának legnagyobb része előzőből szövetkezett s egyestül, hogy színelőadás, felolvasás, hangverseny s táncestélyek rendezése által a társadalmi élet felvidítsa s élénkítse. A társulat egy éve alakult, s ha buzgó pártolást talál, minden téren törekedni fog a kitűzőt cél elérésére; zenészeket a tánczhoz a társulat sajátjából fizeti. E társulat teljesen önálló s a tagok száma s ügybuzgósága szép jövőt ígérnek. Felhasználva a társulati vagyon hazai czélfel nem adva. Első előadásul Berezik Árpád „Köznyek” czimú vigjátéka került színe s mondhatni oly eredménnyel, mely bátran következtetni enged, hogy a társulati tagok ügybuzgósága csakugyan szép jövőt ígér. A szereplők szerepeiket jól és ügyesen adták elő, hogy sugóra nem igen volt szükség. Különösen kitűnt: O. m. a. Gyula, Kenderfalvi Háber Ferenc szerepében, továbbá J. a. b. Manca urhölgy, kellemes színpadi alak, arczjátéka meggyőző és játéka mindvégig hű. Ügyesen játszottak még: Pozsonyi Mariska (Etel) urhölgy, Dely Lajos (Lakatos Andor), Németh István (Loránt ügyvéd) és ifj. Ladányi György (Gősi Muki) urak. Ezután következett a tánc, mely hajnali 3 óráig tartott.

— *Papi beiktatás. Szász Károly* református plébános, mint a pesti refr. egyházközösség plébános beiktatása vasárnap délelőtt ment végbe a kalvintéri ref. templomban. A beiktatási szertartáson igen előkelő s nagyszámú közönség vett részt. Szász Károly, a pesti egyházmegyei esperes Siposs Pál oldalán lépett a templomba. A hívők felállva helyeikről imát mondtak, melynek befejeztével Siposs esperes az oltár elé lépett remek beszéd kíséretében beiktatta az új lelkész, s a szertartás ezen részét a theol. énekar éneke fejezte be. Ezt követte Szász Károlynak közöl egy óra hosszat tartó egyházi beszéde, melyet feszült figyelemmel hallgattok végig a gyülekezet. A beszéd végén áldást kért az új lelkész az egyháza, a presbiterium tagjaira, a fővárosra, az országra, a királyi családra s a hívőkre. A szertartást ima és ismét karének fejezte be. Midőn az új lelkész a templomból kilépett, a közönség zajosán megjelenezte. Istentisztelet után a presbiterium tagjai összegyűltek a tanácssteremben, hová nemokára Szász Károly is megérkezett. Lelesk eljenzéssel fogadták s Tisza Lajos gróf üdvözölte őt a presbiterium nevében s biztosította ennek hathatós támogatásáról. Szász meghatottan mondott köszönetet s aztán elfoglalta a presbiteriumban az elnöki széket. A presbiterium rövid tanácskozás után felszólalt a lelkész. Ezzel kapcsolatosan megemlíti, hogy az alkalmából, midőn Szász Károly a miniszteri tanácsosi tisztéről nyugalmra lépett, ő felsége elismerő levéllel tisztelte meg, mely kétségkívül szép kitüntetés.

— *Az eszaki vasúti híd leszakadása* következtében folyamata tett bűnténybe a végtérnyalás f. évi november hó 17-én (és esetleg következő napján) lesz a pécsi törvényszéknél. Vádlottak: Récezy Gyula, az alföldi vasút igazgató helyettese, Jobbágyi Ottó főmérnök, Stelzl Frigyes osztálymérnök és Koch József hídfelügyelő. Az ügyességet mint közvádó: Angyal Pál, kir. alügyész képviseli. Védők: Récezy Dr. Friedmann Bernát budapesti, Jobbágyi és Stelzl Pálónyi Géza budapesti és Koché Dr. Illés Károly pécsi ügyvédek.

Színészet.

(Szombaton: Hunyady László. — Vasárnap: Vén kucep. — Hétfőn: Gasparone. — Kedden: A nagyda hóbortja. — Szerdán: A csókon szerzett vélelgy. — Csütörtökön: A kölcsön kért feleség. — Pénteken: Ségp Galathea.)

A festett világ megnyitott előttünk, megkedvödték a színi előadások.

Művészeink felléptek a világot jelentő deszkákra, a közönség a néző térre gyűlemlent s mi is elfoglaltuk helyünket. A színijáték folyik, a közönség élvez, s mi — kritizálunk.

Mielőtt azonban referdába ereszkednénk, előre kell bocsátanunk, a már tavaly is hangzatosított véleményünket, mely elfoglalt álláspontunk megvilágítására szolgál. Feladatunk kétségkívül fontos. Teljes igyekezzettel azon kell lennünk, hogy mi egy részről színészeink tehetségét, szorgalmát, képességét, azok fény- és árnyoldalát egyaránt kitüntetve, színészeink előnyére és hasznára kívánunk üdvös szolgálatot tenni; más részről a közönség művelését és műgyekeit is figyelembe véve: a közvéleménynek óhajunk hű kifejezést adni — s hisszük, hogy ekkép fontos feladatunknak meg fogunk felelni.

Fő-elvünk: az igazság!

Ez fog benntünk mindenkor és mindenben vezérelni.

Ennek előre bocsátása után, úgy hisszük, dologra térhetünk.

Szombaton, első előadásul, Dobsa Lajos 5 felvonásos történelmi drámája: Hunyady László került színe. A színijátékot a hymnus éneklése előzte meg, melyben az egész társulat részt vett s igen előnyösen mutatta be magát. A dráma előadásáról szölvá, első helyen a czímszereplő Veszprém emlékeztünk meg. A fiatal művészek, játékaik különös érthetősége által kitűnő; játékaiban halottak megpendülni azon hangnak húrját, melyen az érzelme s szenvedély beszélni, de a mit előre is figyelembe kell ajánlanunk, a fájdalom (midőn ezt kell kifejezni) nem mindenkor a kin s nem is mindenkor a szorongás hangján szólal meg, s ezen kívül a fájdalomnak néha, különösen a fenti szerepben: bizonyos fensége, nemessége van, mely által p. o. egy kétségbeesettnek, vagy egy végkép megtört kebel panaszlása módjától különbözik. Mindezt a maga helyén! Ez természetesen nem oly könnyű, de hisszük, vagy legalább is szeretjük hinni, hogy Veszprémi szorgalmát s tehetségét nem haladja felül. Még valamit! Mozdulatai, taglejtése kissé szögletesek. Igyekezzék ezekről leszkolni. — Somogyi (V. László) és kedves neje (Szilágyi Erzsébet) igen jók voltak. — Gyöngyi (Szilágyi Mihály) ügyesen vitte a jólt szerepet. Némely jelenetei fényesen sikerültek. Testtartása s mozgásai igen színiek; de hangjában, ha erőlteti, valami bántó rikoltás, vagy rekedtség van, mitől örökzödni kell. — Eszékya Emma (Ronn Ágnes) elég jól játszottá fodor szerepét s ha titkos szerelmi ömledései és alattomos cselszövei közti kitöréseiben sikeresebben találta volna el az átmenet hangját, úgy osztályt tetszésben részesült volna. — Bodroghy Lina (Gara Mária) igen kedves jelenség. Játékában jellei láthatók sok színészi tökélynek. Különös hatást keltett az örtlési jelenetben. Ez fényesen sikerült! — Ferenczy (Gara László) úgy látszik jelentékeny erejű tagja a társulatnak. A minden áron uralomra vágyó nádort élénk színezéssel alakította; voltak ugyan kisebb fogyatkozásai, hogy t. i. néhol hamis phatoszt használ s hogy a legizgalmasabb jelenetekben is sajátossága nyugalmat produkált. — Berényi (Czily) elejtette szerepét. Nem volt eléggé pokoli, minőnek kell e szerepet festeri. Alakítása csekély volt az ördögi lélek kitüntetésére. A mondhatlan dolgokat magának a színésznek kell szerepe természetéből folyólag felgöngyöl s létesítenie. Az ilyen szerep nagyon háládatlan; ha még oly remekül játszik is, a közönségnek alig tetszik; könnyen érthető tehát, hogy mily nagy művészi képesség kívánatik meg e szerep teljes sikeréhez.

Vasárnap Berezik Árpád egy még nálunk ismeretlen alakot: „A vén kucep”-et adták. A darab meséje, úgy hisszük, a fővárosi lapok közlése után már ismeret közönségünk előtt. Különbö sem bir kiválóbb érdekességel. Drámai ele nincs; — üres mese, ügyes feldolgozásban. — A czímszerep Berényi kezében volt, kinek játéka ezáltal a legjobb értelemben természetesen lehet mondani; sőt akkor se mondunk nagyot, ha azt mondjuk, hogy minden ízében művészi volt. Úgy látszik efféle szerepkörben mozog leggyeesebben. — Legérdekesebb zerep jutott Gyöngynek. Gyöngyi a korhely utbiztos játszott sok eredséggel, de kevesebb izléssel. Folytonosan kiáltozott, anélkül, hogy kellett volna; — no már ez sem: uri tempó! S a dialek-

tusa gyakran átesett a cigányhanglejtésbe. — Nyilas Ilon (Piroska) igen kedves ének-hanggal bír s ezen kívül játéka is van. Beszédén némi rekedtséget vettünk észre, ez azonban, úgy hisszük, nem állandó, hanem csak meglűlés következménye. — Csige (Tamás) csinos alak. Játéka gyakorlat s gondos tanulmányra vall. Énekhangjáról egyelőre csak annyit mondunk, hogy elég kellemes, hajlékony s jól iskolázott; de kissé gyenge, különösen az alsó régiókban; továbbá feltűnően tremolizál, ez utóbbi azonban oly csekély hiba, melyről könnyen le lehet szokni, csak akarni kell. — Dálnoki (Bokor Niska) jeles tehetségűnek mutatkozik. Természete és egészsége humora feltűnően kelt. Némely jelenetben bravourral játszott!

Hétfőn Milóczy, a koldúsdeák szerzőjének legújabb operetteje: Gasparone került színe — tele ház előtt. — Az előadás egészben véve jól sikerült. A sikerben az országyrészt Gyöngyinek (Babolona Nazoni) jutott. A tehetséges komikus, ki Boránd helyét van hivata betölteni, művészi alakításban s kifogyhatlan humorral felelt meg szerepének. Dicséretre legyen mondva, hogy még — énekelni is tud. Ezt kevés komikusról lehet elmondani. — Pósfay Ella (Szóra) aranyos kis énekesnő. Csenge és jól iskolázott énekhangján kívül meggyőző szeretetreméltósággal bír. Játéka élénk, mozdulatai azonban kissé merevek. — Kápolnai (Benodó) a társulat tenoristája, már megjelenésével hatott a közönségre, mely minden mozdulatát élénk figyelemmel kísérte. Szép alak, rutinírozott színész, erőteljes ének-hanggal. Alsó hangjai kissé kötöttek s nem bírnak oly éreztésséggel, mint a felsők. Mentől magasabban énekel, annál inkább kibontakoznak hangjai s az ezüst csengéséhez hasonlók. — Csige (Erminio) sokat küzdött szerepével. — Nyilas Ilon (Karlotta) igen kedves volt s elég precizióval énekel. Megemlíti még Arányit (Szindulfo) és Bodroghy-t (Zenobia) utóbbi különösen kitűnt; jól énekel s gazdag komikai értelek benne. — Az első felvonásban a kedves Litzenmayer-nővérek „Tarantella” ballettel pompásan lejtették. A közönség zajos tapsal adott tetszésének kifejezést. Végül, holott legelőss helyen kellett volna kiemelni a derék karmestert, megemlítsük Langer Viktor-t, ki valóban dicséretre érdemel azon rendkívül buzgalmaért, melyvel betanította és vezette a darabot.

Kedden a „Nagyás hóbortja”-t adták — üres ház előtt. A jelen voltak erősen találgatták, hogy vajjon mért maradt távol a közönség? ... Talán rossz a darab? Dehogy is rossz, — kitűnő! ... Nos hát! ... Egy valaki azt találta mondani, hogy nem szereti a közönség a saját hibáit nézni. Furcsa vélemény. — Dacára, hogy kongott az ürességtől a színház, az előadás igen jól sikerült. Színészeink élénkséggel, kedvel jászottak. Kitűntek: Somogyi (dr. Ander), Somogyiné (Ringheim Mari), Dálnoky (Ringheim), Bodroghy Lina (Eugenia), Bodroghy Boda (Konrad), Ferenczy (Lauter), Arányi (Kornelius), Veszprémi (Henrik).

Szerdán a „Csókon szerzett vélelgy”-t adták. Közönség kevés volt. A darabot már tavalyról ismerjük. A szerepben is kevés változás volt. Az egész hanyagult ment, legfőbbek, vagy hogy mondjuk mindent, a mi a darabnak élénkséget adott, Dálnokynak tudhatni be, ki a kedélyes nagybasit (Csontay Lőrinc) remekül játszotta.

Csütörtökön „A kölcsön kért feleség”-t adták és „Ségp Galathea”-t. Az első egy francia szellemességgel megírt, leplezetlen pikantériáktól hemzsgő vigjáték. A szereplők nagy igyekezetet fejtettek ki, hogy a csekély számú közönséget mulattassák, a mi részben sikerült is. A darab eléggé üsszavag és gyors előadásban folyt le. — Ségp Galathea ma már semmiképp sem képes azt a hatást kelteni, a mit csak egy évtized előtt idézett elő. Az új operettek nagyon leszállított az értékét. Kápolnai (Pigmaleon) kitűnő volt benne s a többien is megállták helyüket. (33.)

Közgazdaság.

— *A magyar-francia biztosító-társulat* mintán a folyó évben felére redukált részvénytökejének készpénzmaradványait, már csak nagy nehezen lehet a napi szükségleteket fedezni — az Osztrák Phönix bécsi biztosító társaság részvényeiből minden áron pénzt akar csinálni. E kitűnő értékűl tudvalevőleg mintegy másfél millió frt nyonya a „Magyar-Francia” társaság és ezen felül mintegy négy millió váltókötelettség, mely utóbbi télt ugyan hátra kerülök a „Magyar-Francia” mérlegeiben. Jobb is mindezekről hallgatni — mint a szegény biztosító közönséget végtelen nyugalmából felrázni. A tüz és jégbiztosító közönségül, mely a „Magyar-Francia”-nál biztosít, amíg is már stereotip mondanás vált: „Még ez esztendő csak kiluzza a Magyar-Francia” — de egészen másképp áll ez a felbiztosító néve, kik hosszú időre, esetleg életfogytiglan kitételek magukat, keservesen megtakarított filléreiket a „Magyar-Francia” feneketlen pátzártába befektetni. Az életbiztosító fogják-e találni a Magyar-Franciát, vagy a társulat öket, ez oly vitális kérdés, melyre igen könnyen megfelelet mindenki, ha figyelemmel kíséri a Magyar-Francia inszolid, üzletel hajbázó működését és kissé áttanulmányozza e társulat silyán mérleget. Eleinte egy francia konzorcium segítségével az Osztrák Phönix elemi és életbiztosítási társaság kottá választástul, két új társulat alapítása ezúttal történt. Ez a terv dugába dönt. Most tehát az Osztrák Phönix és a Magyar-Francia biztosító társulat összeolvastása kísérletik meg. Francia lapok már azt is írják, hogy a Phönix és Aigle között az összeolvastásra vonatkozó szerződés már megkötött volt, hogy egy francia társulat a Phönix társaságát át fogja venni és a Phönix részvényesinek utánfizetéseket kellend teljesíteni, mivel a Phönix életbiztosítási társulatára nem felel meg a társza értékeinek.

Az Aigle francia életbiztosító intézet a francia társaságok egyik legfiatalabbika és 1880-ban 12 millió frank alaptőkével alapított, melyre csak 3 millió frank van befizetve. A társulat ugyan részvényesek oltalokát még nem fizetett, 500 frankkal befizetett részvényei a tőzsdén mégis 450-475 frankkal jegyeztek. A Phoenix osztrák biztosító társulat reorganizációja, annyi tény, előfizetlennél szükséges, mert mint közelebb írták, ez intézet vagyonállománya az utolsó évtizedben 50%-al hanyatlott, míg másrészt a „Magyar-Franziának” is óriási szüksége lehet arra, hogy ismét egy kis készpénzhez jusson és szabadon olyan feleltes értékektől, mint az Osztrák Phoenix részvényei.

Nyilt-tér.)*

A bodonyi tanító balesetei.

I. F. 4. augusztus hó végén Bükösdre lévő egy segédtanítót, ott L. bácsinál úgy beszédőzt, kocsiával együtt a kadarkából, hogy midőn a tarcsai fűszárván a lovak megálltak, a nobeles tanító fölbredvén, elkezdte a kocsinak letenni szénát, hogy midőn viete őt Pellérdre, — a kocsi vastagabban visszakaromolta s mondá: „Ha a löcsét kiveszem, majd ellátok, nem látod, hogy Arányoson vagyunk. Enyém a kocsi és a ló, itt hagyják, eyere haza gyalog!” Csak a fiatal tanítónak köszönhetette a nobeles, hogy a löcsét kikerülte. 2. Egy szegény leányt szolgálóként felvette, hár fejből ruházatot ígérve, később egy rongyos ruhában elbocsátotta. A leányt atyja visszavitte és könyörgött, hogy valamivel megsejtenet sziveskedjék, a nobeles azonban polveveket kezdett osztogatni; erre a szegény ember egy kis követ felkapott s úgy kupába találta őt, hogy még most is bekötte kordja a fejét. 3. Vőjének két fia jár hozzá iskolába, egyiket igen megvirgáztá. Ennek okát megtudandó, elment véje az ipához, de alig lépett be az ajtón, és orrát árkével hámszor feltaszitá, a vő sem volt rest, torkon kapta s a padlóra terítvén, a hasára ült s ha a Lujza néni le nem rángatja, még nagyobb baj lett volna, azért most is ágyban fekszik. — No de hát még az ő hatalmas bölcsességét ki-mondhatatlan, elmevadászai s bemege a falukba emi és inni, akkor meg tovább viszi a sátorát; — az utczán kurgyalok utánna, hát az ebéd ára? — akkor visza felel: „Hát nem ismeritek a bodonyi tanítót?”

Ilyen ember a nobeles tanító, csodálkozunk, hogy a tanfelügyelő és esperes ezen hibákat elnézi.

Végül meg kell említenem, hogy oly iskolászeki tagok vannak választva, kik Istent nem ismernek, templomba nem járnak, gyónni pedig akkor voltak, mikor feleségükkel megesküdtek. Ha más tanító nem lesz, a három község lesz Baranyában legutolsó.

Kövágó.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazoknak, kik boldogult SIRI-SAKA András f. hó 14-én történt temetésén megjelent sziveskedtek s öszinte szívvel erred résztvették által igyekeztek a mély gyászt enyhíteni; hálás köszönetet mond

Pécsen, 1884. okt. 16-án,
a gyászoló család.

Schlauch Imre építész

Hunyady-utca 16-ik számu házból áttette lakását: indóház-utca 6. szám alatti saját házába. — Midőn ezt a község szives tudomására hozza, kéri egyuttal továbbra is becses pártfogását. (3-2)

Eladó!

A Mária-utczában, a 31. sz. ház új minőségben, előnyös feltételek mellett — szabad kézből eladó. (12-3)

Hol? megmondja a Kisdohivatal.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

NAGY FERENCZ, laptulajdonos.
KIS JÓZSEF, VÁRADY FERENCZ
felelős szerkesztő, főszerkesztő.

Hirdetések:

Tanoncz felvétetik GYIMOTHY GYULA vas- és fűszerkereskedésében Pécsen.

A pécsi kőszénbánya és gépgyár részvénytársulat rendes közgyűlését

1884. évi október hó 26-án d. e. 10 órakor Pécsen, saját helyiségeiben megtartja, melyre a t. cz. részvényesek, figyelemztesszel az alapszabályok 24. §-ára, ezennel meghívattak.

Tárgysorozat:

1. Részvényátiratások.
2. Igazgatósági jelentés.
3. Felügyelő bizottsági jelentés.
4. Osztalék megállapítása.
5. Két igazgatósági tag választása.
6. Netáni indítványok.

Kelt a pécsi kőszénbánya és gépgyár részvénytársulat igazgatósága részéről 1884. okt. 6-án tartott üléséből.

GAZDATISZT

a legjobb korban, nőtlen, ki két évi elméleti s 13 évi gyakorlati térről a legszebb bizonyítványokkal rendelkez, s beszél magyarul, németül, oláhlul és szerbül, jelenlegi állását felcserélni kívánja. Szives megkeresések e lap szerkesztőjéhez intézendők. 76. (6-2)

11953 sz. 1884.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Winterstein József pécsi lakos végrehajtatonak, Hoffmann Jakab zsibriki lakos végrehajtást szenvedő elleni 450 ftt s járuléka iránti végrehajtási ügyében a zsibriki 135. sz. tjkvben felvett 25. sz. házra 400 fttban, az 52. és 58. hsz. sz. alatti kertre 140 fttban, az árverést — fttban, ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi október hó 30-ik napján d. e. 11 órakor Zsibrikén a községi bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10°/_o-át vagyis 40 ftt és 14 ftt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kikiáltott kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen a kir. törvszék mint telekkönyvi hatóságnak 1884. évi július hó 18-ik napján tartott üléséből.

Kiadta:

Visy Pál,
kir. törvszéki jegyző.

91. (1-1)

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Plainer Lajos végrehajtatonak, kiskoru Ivan Lajos végrehajtást szenvedő elleni 52 ftt s járuléka iránti végrehajtási ügyében a viszlói 23. sz. tjkvben felvett 1. a. 1/4 telek, 20. sz. ház, legelő és erdőilleltőségnek kk. Ivan Lajost illető 1/3 részére 309 ftt becsárban, ugy az itt felvett + a. 443 hszsz. fekvőségnek ugyanazt illető 1/3 részére 32 ftt becsárban, a + a. 579 hszsz. fekvőségnek ugyanazt illető 1/3 részére 11 ftt becsárban, a + a. 701 hszsz. fekvőségnek ugyanazt illető 1/3 részére 18 ftt becsárban, a + a. 900 hszsz. fekvőségnek ugyanazt illető 1/3 részére 16 ftt becsárban, a + a. 960 hszsz. fekvőségnek ugyanazt illető 1/3 részére 29 ftt becsárban, ugy a + a. 251. a/2 hszsz. fekvőségnek ugyanazt illető 1/3 részére 52 ftt becsárban és a + a. 3172. hszsz. szőlőnek ugyanazt illető 1/3 részére az árverést 144 fttban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi december hó 15-ik napján d. e. 10 órakor Viszló községi bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10°/_o-át vagyis 30 ftt 90 kr., 3 ftt 20 kr., 1 ftt 10 kr. 1 ftt 80 kr., 1 ftt 60 kr., 2 ftt 90 kr. 5 ftt 20 kr. és 14 ftt 40 krt készpénzben, va gy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kikiáltott kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tszék telekkönyvi hatóságának 1884. évi szeptember hó 16-án tartott üléséből.

Kiadta:

Dr. Ballus Zs.
kir. törvszéki jegyző.

90. sz. (1-1)

13954 sz. 1884.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Meterle Józsefné szül. Volf Erzsébet végrehajtatonak Friedl József végrehajtást szenvedő elleni 30 ftt s járuléka iránti végrehajtási ügyében az olasz 95. sz. tjkvnyben felvett 413. hszsz. szőlőre 262 ftt becsárban a 138. sz. tjkvben felvett 298. hszsz. szőlőre 134 ftt becsárban, a 149. sz. tjkvben felvett 350 hszsz. szőlőre 176 ftt becsárban és a 197. sz. tjkvben felvett 323. hszsz. fekvőségből alperes Friedl Józsefet illető 1/3 részére az árverést 38 fttban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1885. évi december hó 6-ik napján d. e. 10 órakor Olasz községi bírói lakban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10°/_o-át, vagyis 26 ftt 20 krt, 13 ftt 40 krt, 17 ftt 60 krt, és 3 ftt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt övadékképes értékpapirban a kikiáltott kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. tszék telekkönyvi hatóságának 1884. évi szept. hó 14-én tartott üléséből.

Kiadta

Dr. Ballus Zs.
kir. törvszéki jegyző

83. (1-1)

9600. sz. 1884.

HIRDETMEY.

Melynél fogva Pécs szab. kir. város Tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a bizottsági közgyűlés által f. é. 89.6477/6478. szám alatt kelt határozattal a budai külvárosi Agoston-téren 61-ik számú Herbert-féle malomtelken építtetni rendelt elemi iskola és gyermekmenhely előállításához szükséges:

1. Bontó föld és kőműves munka szállítása 21,090 ftt 19 kr.
2. Kőfaragó munka szállítása 827 „ 84 „
3. Ácsmunka 3,830 „ 05 „
4. Cserepes munka 934 „ 89 „
5. Bádogos munka 567 „ 80 „
6. Asztalos munka 3,460 „ 37 „
7. Lakatos munka 2,170 „ 10 „
8. Festő munka 441 „ 04 „
9. Űveges munka 331 „ 60 „
10. Gölöncsér munka 440 „ — „

Vagyis az egész munka szállítása: 34,003 ftt 88 kr. kikiáltási árban 1884. évi október hó 27-én délelőtt 10 órakor a gazdasági tanásteremben tartandó s zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtésen kiadatni fog.

Vállalkozó a munkához szükséges anyagot is tartozik szállítani.

Felhivatnak ennél fogva a fentebb 1—10. pontok elatt felhozott egyes munkákra avagy az egész tervetbe vett építkezésre vállalkozni óhajtók, hogy ez iránti magyar nyelven fogalmazott zárt ajánlataikat a vállalkozási összeg 5%-ának megfelelő bánatpénzzel ellátva, legkésőbb 1884. évi október hó 26-án déli 12 óráig a polgármesteri kivatalos helyiségben adják be, avagy pedig a most megállapított bánatpénzzel a feunt körülírt helyen és időben a szóbeli nyilvános árlejtésen jelenjenek meg.

Írásbeli avagy szóbeli ajánlatok tehetők ugy egyes, valamint az egész munkára is.

A mely uttal megjegyeztetik, hogy az építkezési terv, költségvetés és az árlejtési feltételek a mai naptól fogva f. évi október hó 20-áig bezárólag a városi mérnöki hivatalban bárki által is betekintethetők.

Kelt Pécsen, 1884. évi október hó 14-én tartott tanácsülésből.

Pécs s. kir. város TANACSA.

93. (1-1)

A MOHAI ÁGNES VIZ

SAVANNYUVIZ

ÉDESKUTYI

BUCAFESTEN.

hazánk egyik legszansavdusabb

Borral használva kifejezett kedvezőségnek örvendő.

Fris töltésben mindenkor kapható

Ugyisint minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben s vendéglőben.

egy milliódik palaczk Agnes-viz

Kempelen Imre fehérmegyei nagybirtokos tulajdonát képező mohai „AGNES” savanyúvíz-forrás telepén 1883. november 15-én töltött az

mely anyiban képez nevezetesebb eseményt, amennyiben ezen eszt Európában az első, mely alig három évi fennállása óta képes volt savanyúvízének enyire élénk keresletét és közkeveltséget teremteni.

Faktár Pécsett: Lili János, Simon János, Tingmann Alajos, Böhm C. F., Gebauer és Gyimóthy, Nagy Gusztáv, Steinberger L., Mauthner Mór, Weber Ferencz, Herdein Lajos, Löw Lajos, Spitzer Ádám, Eiser János, Spitzer Sándor fia, és Nick Károly uraknál, Sipicz István és az irgalmasok gyógytárában valamint minden szájtoda és vendéglőben.

A pécsi 1883. évi gyógyszerészi kiállításon ezüst érmet nyert.

A BÉCSI 1883. ÉVI GYÓGYSZERÉSZI KIÁLLÍTÁSON EZÜST ÉRMET NYERT.

kítőng szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bantalmánál alapuló bajában. Általában a víz mind azon köröknél kiváló figyelemet érdemel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének felfokozása kívánatos.